

Τέσσερα γνωστά θρησκευόμενα και η επίδρασή τους στη ζωή των πιστών

Ερευνητική εργασία

Α' Λυκείου

2^ο ΓΕ.Λ. Λιβαδειάς

Σχ. Έτος 2018-2019

Περιεχόμενα

- i. Βουδισμός
- ii. Ιουδαϊσμός
- iii. Ινδουισμός
- iv. Ισλαμισμός

Η θρησκεία αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην προσωπική ζωή των ανθρώπων αλλά και στη μεταξύ τους συνύπαρξη . Για το λόγο αυτό θα ασχοληθούμε με τέσσερα από τα πιο γνωστά θρησκευόμενα.

Βουδισμός

Τι είναι ο βουδισμός

Ο βουδισμός είναι μια από τις ηγετικές ανά τον κόσμο θρησκείες από την άποψη οπαδών, γεωγραφικής κατανομής και κοινωνικο-πολιτιστικής επιρροής. Αν και είναι κυρίως «ανατολική» θρησκεία ο βουδισμός εξαπλώνεται στη Δύση. Έχει πολλά κοινά με τον Ινδουισμό γιατί και οι δυο χρησιμοποιούν τους όρους «κάρμα» (ηθική που βασίζεται στη σχέση αιτία-αποτέλεσμα), «μάρια» (απατηλή φύση του κόσμου) και «σαμσάρα» (κύκλος μετενσάρκωσης). Οι βουδιστές πιστεύουν πως ο τελικός σκοπός της ζωής είναι να επιτευχθεί «φώτιση» όπως εκείνοι την καταλαβαίνουν.

Από ποιον ιδρύθηκε

Ο Βουδισμός ιδρύθηκε από τον Σιντάρτα Γκοτάμα, πρίγκιπα της φυλής Σάκια. Ο Σιντάρτα Γκαουτάμα ή Σιντάτα/Σιδάρτα Γκοτάμα υπήρξε πνευματικός δάσκαλος από την αρχαία Ινδία και ιστορικός ιδρυτής του Βουδισμού, που γεννήθηκε στο σημερινό Νεπάλ Αναγνωρίζεται ευρέως από τους βουδιστές ως ο Υπέρτατος Βούδας της εποχής μας. Ο χρόνος της γέννησης και του θανάτου του είναι ανεξακρίβωτα· οι περισσότεροι σύγχρονοι ιστορικοί χρονολογούν τη ζωή του από το 563 π.Χ. ως το 483 π.Χ., αν και έχει προταθεί από άλλους χρονολόγηση κατά έναν αιώνα αργότερα από αυτή. Ο Γκαουτάμα, γνωστός και ως *Σακιαμουνί* που σημαίνει «σοφός» αποτελεί κεντρική μορφή του Βουδισμού. Βιογραφικές αφηγήσεις, ομιλίες και μοναστικοί κανόνες συγκεντρώθηκαν μετά το θάνατό του και απομνημονεύτηκαν από τις *σάνγκα*, δηλαδή τάγματα βουδιστών μοναχών. Αυτά μεταβιβάστηκαν μέσω της προφορικής παράδοσης , έως ότου 400 χρόνια αργότερα καταγράφηκαν και αποτέλεσαν την Τριπιτάκα που σημαίνει «Τρεις Συλλογές», μια συλλογή ομιλιών που αποδίδονται στο Γκαουτάμα.

Πότε και πού ιδρύθηκε

Ο Βουδισμός ιδρύθηκε την πανσέληνο του Μαΐου με την ανατολή του πρωινού άστρου, όταν ο Σίνταρτα Γκοτάμα έγινε βούδας, ο Πεφωτισμένος. Κατόπιν περιπλανήθηκε στις πεδιάδες της Βορειοανατολικής Ασίας επί 45 περίπου χρόνια διδάσκοντας την ατραπό του Ντάρμα. Γύρω του αναπτύχθηκε μια κοινότητα μοναχών, η Σαγκά, -ανεξαρτήτως φύλου, από κάθε κάστα και κάθε φυλή-αφοσιωμένων στην άσκηση της ατραπού του Βούδα. Το ιστορικό πρόσωπο που έλαβε τον τίτλο Βούδας πέθανε σύμφωνα με τις εκτιμήσεις σύγχρονων ιστορικών το 486 π.Χ. στην ηλικία των 80 ετών περίπου.

Τόποι-Τρόποι λατρείας

Όταν πέθανε ο Βούδας, το σώμα του διαμοιράσθηκε σε οκτώ μέρη και διανεμήθηκε σε διάφορες περιοχές, όπου χτίστηκαν μεγάλοι ναοί, που έγιναν λατρευτικοί τόποι.

Η λατρεία τους περιλαμβάνει :

- τη δοξολογική αναφώνηση (ώου ώου)
- την τριπλή καταφυγή στα τρία πολυτιμότερα πράγματα:
- την καταφυγή στη μοναχική αδελφότητα- Σάνγκα
- την καταφυγή στη διδασκαλία του Βούδα - Ντάρμα
- την εξύμνηση των τριών πολύτιμων λίθων Βούδας- Ντάρμα- Σάνγκα
- την υπόσχεση τήρησης των 5 επιταγών
- την αίτηση συγνώμης από Βούδα, Ντάρμα, Σάνγκα
- τις προσφορές, λουλούδια, καντήλια, κεριά, τροφές, ποτά
- την περισυλλογή, αυτοβυθισμό, αταραξία
- τα κηρύγματα

Ποια είναι τα βασικά πιστεύω – Η διδασκαλία

Οι βουδιστές έχουν ελάχιστα υπάρχοντα και αφιερώνουν τη ζωή τους στην ερμηνεία των κηρυγμάτων του Βούδα, όπως και οι Ινδουιστές πιστεύουν στην αναγέννηση μετά το θάνατο. Ελπίζουν να υπερβούν τον κύκλο του θανάτου και της αναγέννησης και να φτάσουν σε κατάσταση νιρβάνας. Επίσης οι Βουδιστές πιστεύουν ότι με το διαλογισμό μπορούν να πετύχουν την κατάσταση του 'Νιρβάνα', της αληθινής πνευματικής ηρεμίας, που θα τους ελευθερώσει από το φυσικό, κοσμικό πόνο. Βασικές θέσεις της βουδιστικής διδασκαλίας Χιναγιάνα είναι το κήρυγμα με

τις τέσσερις ευγενικές αλήθειες. Σώζεται στον κανόνα και διατείνεται ότι η διδασκαλία της ταυτίζεται με εκείνη που ανέπτυξε ο ίδιος ο Βούδας. Αυτές είναι:

- 1) Η ζωή είναι πόνος, καθώς ο άνθρωπος είναι ασθενής και αιχμαλωτισμένος στη φθορά και στον θάνατο.
- 2) Αιτία του πόνου είναι η επιθυμία για τα πράγματα αυτού του κόσμου, μέσω της σαμσάρα.
- 3) Η κατάπαυση του πόνου επιτυγχάνεται με τη Νιρβάνα, που σημαίνει σβήσιμο και είναι η κατάσταση της απόλυτης γαλήνης και μακαριότητας.
- 4) Ο δρόμος που οδηγεί στην κατάπαυση του πόνου (Νιρβάνα) λέγεται οκταπλό μονοπάτι και αποτελείται από 8 στάδια. Επίσης, ονομάζεται και μέση οδός, γιατί κινείται ανάμεσα στην εγωιστική ικανοποίηση των παθών και την υπερβολική άσκηση.

Σημαία του Βουδισμού

Η Βουδιστική σημαία σχεδιάστηκε για να συμβολίζει τον Βουδισμό. Σχεδιάστηκε το 1880 αλλά αναρτήθηκε για πρώτη φορά το 1885 στη Σρι Λάνκα και αποτελεί σύμβολο πίστης και ειρήνης. Τα πέντε χρώματα της σημαίας αντιπροσωπεύουν την αύρα που πήγασε από το σώμα του Βούδα όταν έφτασε στη Φώτιση:

- **ΜΠΛΕ** : Αγάπη καλοσύνη, ειρήνη και συμπαντική ευσπλαχνία
- **ΚΙΤΡΙΝΟ** : Το Μέσο Μονοπάτι – αποφυγή ακροτήτων, κενό
- **ΚΟΚΚΙΝΟ** : Οι ευλογίες της πρακτικής – επίτευξη , σοφία, αρετή, τύχη και αξιοπρέπεια (φιλοτιμία)
- **ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ** : Οι διδαχές του Βούδα - σοφία
- **ΛΕΥΚΟ** : Η αγνότητα του ντάρμα – οδηγεί σε απελευθέρωση, πέραν του χώρου και χρόνου

Ποια είναι τα ιερά βιβλία

Ιερά βιβλία στον βουδισμό δεν υπάρχουν, ωστόσο οι αρχαίες γραφές χωρίζονται σε 3 κατηγορίες:

- στους κανόνες της μοναστικής ζωής (βινάγια),
- στις διδαχές του Βούδα (σούτρα)
- στη μελέτη ορισμένων δογματικών σημείων (αμπιντάρμα).

Κάθε βουδιστική σχολή έχει την δική της συλλογή από σούτρα στα σανσκριτικά, τα κινέζικα και τα θιβετιανά. Ιερά βιβλία του Βουδισμού είναι τα εξής:

1) Βινάγια πιτάκα (περιέχει κανόνες της βουδιστικής μοναστικής ζωής)

2) Σούτα πιτάκα (εκθέτει την Ντάρμα διδασκαλία)

3) Αμπίνταμα πιτάκα (συλλογή με ταξινομήσεις και ερμηνείες φιλοσοφικών και ψυχολογικών ορίων). Οι Βέδες είναι ιεροί ύμνοι και τελετουργικοί στίχοι, που έχουν συντεθεί στην αρχαϊκή σανσκριτική.

Οι Βέδες αποτελούν για τους Ινδούς ότι για εμάς η βίβλος. Περιέχουν την απόλυτη αλήθεια. Ντάρμα ονομάζεται η κοσμολειτουργία σε όλες τις εκφάνσεις της. Οι "Βέδες" εννοούν το σύμπαν ως όλο, μια αλυσίδα αλληλουχίας και αλληλεξάρτησης. Η βεδική φιλοσοφία διδάσκει ότι η λύτρωση επιτυγχάνεται δια της θυσίας και της ηθικής. Θα λέγαμε ότι είναι πιο κοντά στο Ινδουισμό. Τα τρία μέρη του κόσμου, γη, αέρας και ουρανός κυριαρχούνται από 33 θεότητες.

Ο Βουδισμός στη σύγχρονη εποχή

Σήμερα ο βουδισμός είναι η τέταρτη θρησκεία παγκοσμίως, με περίπου 350 εκατομμύρια πιστούς και παρουσία κυρίως σε χώρες της Ανατολής όπως Ινδία, Ταϊλάνδη, Ιαπωνία, Ταϊβάν, Σρι Λάνκα, Κίνα και Μιανμάρ. Ο βουδισμός εξαπλώνεται συνεχώς λόγω της διδασκαλίας του που μπορεί να εκφραστεί και με τα σημερινά κοινωνικά και πολιτιστικά μοντέλα. Τα χρησιμοποιεί χωρίς να τα αναιρέσει ή να τα αλλάξει. Αυτό επιτρέπει να γίνεται ο Βουδισμός αποδεχτός και από τους δυτικούς που τον ασπάζονται χωρίς να αλλάξουν την πολιτιστική τους κληρονομιά, ή να αλλάξουν εκ βάθρων τον τρόπο ζωής τους.

Ιουδαϊσμός

Ο Όρος Ιουδαίος προέρχεται από την Ιουδαία, όνομα τμήματος της παλαιάς επικράτειας του Ισραήλ, και ο Ιουδαϊσμός καθρεφτίζει αυτή τη σχέση. Η θρησκεία περιγράφεται ως «μωσαϊκή», επειδή ο Μωυσής θεωρείται ένας από τους ιδρυτές της. Το κράτος του Ισραήλ ορίζει τον Ιουδαίο ή Εβραίο ως «κάποιον που έχει μητέρα εβραία και δεν ασπάζεται καμία άλλη θρησκεία». Σταδιακά αυτό επεκτάθηκε και περιλαμβάνει και συζύγους. Ο ιουδαϊσμός δεν είναι μόνο μια θρησκεία, αλλά επίσης μια ιστορική και πολιτιστική κοινότητα. Ιστορικά, ο όρος έχει φυλετικούς συσχετισμούς, πράγμα που δεν είναι ακριβές· υπάρχουν Εβραίοι με κάθε χρώμα δέρματος.

ΈΝΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ

Η εβραϊκή κουλτούρα έφτασε στο ζενίθ της στην Ισπανία στη διάρκεια του 12^{ου} και του 13^{ου} αιώνα. Ένας από τους μεγαλύτερους φιλοσόφους που έζησε τότε ήταν ο Μωυσής Μπεν Μάιμον ή Μαΐμονίδης (1135-1204), ο οποίος μεταξύ άλλων συγκέντρωσε τα εβραϊκά κηρύγματα στις ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ αρχές της εβραϊκής πίστης. Την ίδια περίοδο αναπτύχθηκε και άκμασε επίσης ο εβραϊκός μυστικισμός, «καβάλα», που σημαίνει «παράδοση».

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟ ΛΑΟ ΤΟΥ

Ένα από τα χαρακτηριστικά της εβραϊκής θρησκείας είναι η στενή σύνδεσή της με την Ιστορία. Οι αφηγήσεις της Βίβλου βασίζονται στη βεβαιότητα ότι ο Θεός έκανε μια ειδική συμμαχία, ή *συνθήκη* με το λαό του. Αρχίζουν με τον Αδάμ και την Εύα και με μερικές εντυπωσιακές ιστορίες, που απεικονίζουν τις συνέπειες της αμαρτωλής φύσης του ανθρώπου και της επιθυμίας του να επαναστατήσει εναντίον του Θεού. Ο Αδάμ και η Εύα διώχνονται από τον Παράδεισο, ενώ αργότερα ο κόσμος καταστρέφεται από τον «κατακλυσμό», από τον οποίο μόνο ο Νώε και η οικογένειά του, μαζί με όλα τα ζώα της γης σώζονται. Οι άθες πόλεις των Σοδόμων και των Γομόρρων εξαφανίζονται κι ο πύργος της Βαβέλ γκρεμίζεται, επειδή αντιπροσωπεύει την προσπάθεια του ανθρώπου να φτάσει τον ουρανό. Κάθε ιστορικό γεγονός αντιμετωπίζεται από τους συγγραφείς της Βίβλου ως μία έκφραση της θέλησης του Θεού.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΩΣ ΤΟΝ ΜΩΥΣΗ

Στην επόμενη ιστορική φάση, περίπου το 1800 π.Χ. , ο Αβραάμ ξεκινάει από την πόλη της Ουρ, εκεί όπου τώρα είναι το νότιο Ιράκ.

Αυτό το έθνος πήρε το όνομά του από τη δραματική μάχη του εγγονού του Αβραάμ, του Ιακώβ, με το Θεό. Κατά τη βιβλική αφήγηση, ο Θεός του έδωσε το όνομα *Ισραήλ*, που σημαίνει «αυτός που παλεύει με το Θεό», επειδή πάλεψε για μια νύχτα με τον άγγελο που του είχε στείλει, ενώ οι δώδεκα γιοί του Ιακώβ έγιναν οι πατέρες των δώδεκα φυλών του Ισραήλ.

Πηγαίνοντας προς τη Γη της Επαγγελίας, μερικές από τις φυλές του Ισραήλ κατέληξαν στην Αίγυπτο, όπου έγιναν σκλάβοι των Φαραώ. Η Βίβλος διηγείται πως ο Μωυσής τούς οδήγησε στην απόδραση από την Αίγυπτο και στην περιπλάνηση των σαράντα χρόνων στην έρημο, μέχρι να φτάσουν στη Χαναάν, τη Γη της Επαγγελίας. Στη διάρκεια της περιπλάνησής τους στην έρημο, ο Θεός έδωσε στον Μωυσή δύο πινακίδες με νόμους, στο όρος Σινά, στις οποίες υπήρχαν οι δέκα εντολές τις οποίες έπρεπε να τηρούν οι Ισραηλίτες. Εκεί έγινε μια συνθήκη, σύμφωνα με την οποία οι Ισραηλίτες θα αναγνώριζαν έναν μόνο Θεό, αλλά σε

ανταμοιβή θα γίνονταν ο εκλεκτός λαός του Θεού και θα είχαν τη βοήθεια και τη συμπαράστασή του, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα υπάκουαν στους νόμους του.

Γύρω στο 1200 π.Χ. οι Ισραηλίτες κατέκτησαν μέρος της Χαναάν και έζησαν για καιρό πλάι-πλάι με τους μη Ισραηλίτες κατοίκους. Οι πολιτικοί και θρησκευτικοί ηγέτες τους ήταν οι λεγόμενοι «δικαστές», οι οποίοι φρόντιζαν να ακολουθεί ο λαός τους νόμους του Θεού. Λόγω του πολέμου με τους Φιλισταίους, αναδύθηκε η ανάγκη για κεντρική εξουσία.

Η ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Η μοναρχία εισήχθη από τον Σαούλ περίπου το 1000 π.Χ. , αλλά έφτασε στο ζενίθ της στη διάρκεια της βασιλείας του Δαβίδ και του Σολομώντα, όταν το Ισραήλ ήταν μεγάλη πολιτική δύναμη. Ο Δαβίδ, ο οποίος είχε γεννηθεί στη Βηθλεέμ, ήταν ο μέγας και θρυλικός βασιλιάς που νίκησε τους εχθρούς και ένωσε τις δώδεκα φυλές κάτω από την ηγεσία του στην Ιερουσαλήμ. Η κιβωτός της Διαθήκης – το κιβώτιο που περιείχε τις Δέκα Εντολές, τις οποίες, σύμφωνα με την παράδοση, οι Ισραηλίτες είχαν φέρει μαζί τους από το Σινά- μεταφέρθηκε τώρα στη νέα πρωτεύουσα. Εκεί, τοποθετήθηκε στα Άγια των Αγίων (άδυτο) του νέου ναού, που έχτισε ο διάδοχος του Δαβίδ, ο Σολομών, τον 10ο αιώνα π.Χ. Ο Ναός αποτελούταν από τα Άγια, τον κυρίως ναό, στον οποίο υπήρχαν το θυμιατήρι και η τράπεζα της πρόθεσης, και έναν πρόδομο, στον οποίο γινόταν η θυσία. Οι ιερείς του ναού ήταν υπεύθυνοι για τις προσφορές, οι οποίες μπορεί να ήταν θυσίες ζώων ή καρποί. Η λατρεία συνοδευόταν από τραγούδια και ύμνους, τους λεγόμενους Ύμνους του Δαβίδ, από τη Βίβλο. Οι θυσίες, οι οποίες ήταν εν μέρει προσφορά στον Θεό και εν μέρει εξιλέωση για τα σφάλματα, ακολουθούσαν αυστηρούς κανόνες.

Η ΕΞΟΡΙΑ ΣΤΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ

Οι προφήτες προειδοποιούσαν για την κρίση και την τιμωρία του Θεού, επειδή οι άνθρωποι δεν ζούσαν σύμφωνα με τους νόμους του. Πολλοί έβλεπαν την παρακμή και την καταστροφή ως δίκαιη τιμωρία. Η επικράτεια χωρίστηκε στο βόρειο βασίλειο του Ισραήλ και στο νότιο του Ιούδα, με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ. Το 722 π.Χ. το βόρειο βασίλειο καταστράφηκε από τους Ασσυρίους, και έκτοτε σταμάτησε να έχει θρησκευτική και πολιτική σημασία.

Το νότιο βασίλειο κυριεύτηκε από τους Βαβυλωνίους το 587 π.Χ. και μεγάλο μέρος του πληθυσμού εκτοπίστηκε στην βαβυλωνιακή εξορία. Όμως, το 539 π.Χ. όσοι ήθελαν μπορούσαν να επιστρέψουν στη πατρίδα τους, και από τότε αυτοί οι άνθρωποι έγιναν γνωστοί ως *Ιουδαίοι* (από τον Ιούδα και την Ιουδαία).

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΩΓΗ

Μετά από την επιστροφή στη Βαβυλώνα η θρησκεία που συχνά ονομάζουμε *ιουδαϊσμό* άρχισε να αναπτύσσεται. Επίκεντρο του ιουδαϊσμού ήταν η ζωή της

συναγωγής, τόπου λατρείας στον οποίο οι πιστοί συναντιόταν για προσευχή και ανάγνωση των Γραφών. Αυτός ο τύπος λειτουργίας είχε αναπτυχθεί από ανάγκη στη διάρκεια της εξορίας, καθώς οι Ιουδαίοι δεν είχαν ναό για να πηγαίνουν. Όταν επέστρεψαν, συνέχισαν να ακολουθούν το νέο τύπο λειτουργίας στις συναγωγές .

Εκείνη την εποχή οι Ιουδαίοι βρίσκονταν όλο και περισσότερο κάτω από ξένη πολιτική κυριαρχία. Μια εξέγερση εναντίον των Ρωμαίων οδήγησε στη λεηλασία της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. Ο ναός ο οποίος είχε επεκταθεί από τον βασιλιά Ηρώδη και είχε γίνει ένα μεγαλοπρεπές κτήριο, γκρεμίστηκε για μία ακόμη φορά. Στο εξής κυριάρχησε ο νέος ιουδαϊσμός με επίκεντρο τη συναγωγή. Πολλοί Ιουδαίοι διασκορπίστηκαν σε όλες τις χώρες της Μεσογείου και σταδιακά, ακόμα μακρύτερα. Ονομάστηκαν «Εβραίοι της διασποράς», επειδή ζούσαν έξω από τη χώρα τους.

Στην Τορά, που είναι ουσιαστικά τα πρώτα 5 βιβλία της Βίβλου, η Γέννηση, μας διδάσκει πως ο Αβραάμ που είναι μαζικά αναγνωρισμένος σαν ο πρώτος ιουδαίος, περιγράφεται σαν «Εβραίος». Το όνομα ιουδαίος έρχεται από το όνομα Ιούδας που ήταν ένας από τους 12 υιούς του Ιακώβ και που έδωσε το όνομά του σε μια από τις φυλές του Ισραήλ. Απ' ότι

φαίνεται αρχικά η λέξη «ιουδαίος» αναφερόταν μόνο για τα μέλη της φυλής των Ιουδαίων αλλά όταν το βασίλειο χωρίστηκε στα δυο μετά την βασιλεία του Σολομώντα ο ορισμός άρχισε να αναφέρεται για κάθε άνθρωπο από το βασίλειο του Ιούδα που συμπεριλάμβανε τις φυλές του Ιούδα, του Βενιαμίν και του Λευί. Σήμερα πολλοί άνθρωποι πιστεύουν πως ιουδαίος είναι ο κάθε άνθρωπος που είναι φυσικός απόγονος του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, ανεξάρτητα από την καταγωγή του από κάποια άλλη από τις 12 φυλές.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΥ

- Πίστη στην ύπαρξη δημιουργού και Πρόνοιας
- Πίστη στην ενότητα του δημιουργού
- Πίστη πως ο δημιουργός είναι ασώματος
- Πίστη στην αιωνιότητά Του
- Πίστη πως μονάχα αυτόν οφείλουμε να λατρεύουμε
- Πίστη στη διδασκαλία των προφητών
- Πίστη στην αποκάλυψη της Τορά στον Μωυσή στο Όρος Σινά

-Πίστη στο ότι ο Μωυσής είναι ο μεγαλύτερος των προφητών

-Πίστη στην αμετάβλητη φύση του, εξ αποκαλύψεως, νόμου

-Πίστη στην παντογνωσία του Θεού

-Πίστη στην ανταπόδοση, σε αυτή και στην άλλη ζωή

-Πίστη στον ερχομό του Μεσσία

-Πίστη στην ανάσταση των νεκρών

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στις ορθόδοξες συναγωγές επιτρέπεται στον κύριο χώρο να εισέρχονται μόνο άντρες. Γυναίκες εισέρχονται μόνο για την τελετή του γάμου, τον υπόλοιπο καιρό συμπροσεύχονται από γειτονικά δωμάτια. Στις προοδευτικές ή μεταρρυθμιστικές ιουδαϊκές κοινότητες επιτρέπεται η είσοδος και στις γυναίκες.

ΙΟΥΔΑΪΚΑ ΕΘΙΜΑ

Περιτομή. Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Θεός ζητά από τον Αβραάμ να περιτμηθεί και να περιτμήσει τους απογόνους και τους δούλους του ως απόδειξη της συμφωνίας που συνάπτει ο Θεός με τον Ισραήλ. Έτσι, οκτώ μέρες μετά τη γέννησή τους, όλα τα αγόρια υποβάλλονται σε περιτομή. Η περιτομή γιορτάζεται τελετουργικά με ένα εορταστικό γεύμα.

ΤΑΦΗ

Ο Εβραίος νεκρός πρέπει να θάβεται το συντομότερο δυνατό μετά τον θάνατό του. Το σώμα του νεκρού πρέπει να είναι ντυμένο στα λευκά. Η ταρίχευση και η αποτέφρωση των νεκρών απαγορεύονται. Σύμφωνα με τους Εβραίους, ο οργανισμός πρέπει να μένει μέσα στη γη.

Ινδουισμός

Ο Ινδουισμός είναι το πολυσύνθετο σύνολο εκείνων των παραδόσεων της Ινδίας, που αποτέλεσαν και αποτελούν ως σήμερα το μεγαλύτερο μέρος της θρησκευτικής και κοινωνικής ζωής της.

Εντοπίζεται κυρίως στην περιοχή της Ινδίας και γενικότερα της νοτιοανατολικής Ασίας. Είναι επίσης μια από τις αρχαιότερες θρησκείες του κόσμου. Η απαρχή της εντοπίζεται περίπου 3.500 χρόνια πριν, όταν κατακτητές από τον βορρά κατέλαβαν την ινδική

χερσόνησο. Πρόκειται για μια θρησκεία που επεκτείνεται σε όλους τους τομείς της ζωής των Ινδών όπως, την κοινωνία, τον πολιτισμό , τα γράμματα , ακόμα και την οικονομία.

Ο Ατμαν-Βράχμαν και η Τριμούρτι

Οι ινδουιστές πιστεύουν σε μια αιώνια αρχή , μια υπέρτατη πραγματικότητα , το Όν , το Όλον , το ίδιο το Σύμπαν , που ονομάζουν **Βράχμαν** . Το Βράχμαν βρίσκεται μέσα σε όλα τα όντα. Κάθε πιστός όμως μπορεί να αντιληφθεί το Όν μέσα από έναν πιο προσωπικό Θεό , που κατέχει κάποιες από τις ιδιότητες του υπέρτατου Βράχμαν . Τρεις τέτοιοι Θεοί είναι ο Σίβα , ο Βισνού και ο Βράχμα ή αλλιώς η Ινδουιστική Τριάδα ή οι τρεις μορφές του Ενός Υπέρτατου Όντος . Ο Σίβα είναι αυτός που καταστρέφει τα πάντα και ο Βισνού είναι αυτός που τα συντηρεί. Ο Βράχμα είναι η προσωποποίηση του ουδέτερου και απόλυτου Βράχμαν και ο δημιουργός του ανθρώπου και της μοίρας του. Εκτός από αυτούς, υπάρχουν δεκάδες άλλοι Θεοί και Θεές στον Ινδουισμό που πολλές φορές θεωρούνται διαφορετικές εκφάνσεις αυτών των τριών , όπως υπάρχουν και διάφοροι τρόποι λατρείας τους .

Ιερές γραφές

Οι ινδουιστές αναγνωρίζουν ως την απόλυτη αυθεντία το σύνολο των ιερών γραφών . Αυτές είναι γνωστές ως Βέδες και περιλαμβάνουν προσευχές , τελετουργίες κ.α. Άλλες ιερές γραφές είναι οι Βραχμάνες, βιβλία δηλαδή της τάξης των Βραχμάνων και οι Ουπανισάδες, που αναφέρονται σε διάφορα θρησκευτικά ρεύματα που περιλαμβάνονται στον Ινδουισμό. Υπάρχουν επίσης άλλες γραφές λιγότερες σημαντικές όπως είναι τα ποιήματα *Ραμαγιάνα και Μαχαμπαράτα*.

Ποιος είναι ο βασικός στόχος της ανθρώπινης ζωής

Βασικός στόχος του ανθρώπου , σύμφωνα με την ινδουιστική θρησκεία , είναι η απελευθέρωση του από τον αέναο κύκλο της γέννησης και του θανάτου, της λεγόμενης σασάρα. Πρόκειται για μια ατελείωτη σειρά μετενσαρκώσεων. Σύμφωνα με το νόμο κάρμα, κάθε άνθρωπος, όταν κάνει κακές πράξεις, προετοιμάζει μια αρνητική επαναγέννηση μετά το θάνατο του. Αντίθετα, οι καλές πράξεις και ο ενάρετος βίος προετοιμάζουν μια καλύτερη επαναγέννηση. Αυτό οι ινδουιστές προσπαθούν να το πετύχουν με διάφορους τρόπους. Άλλοι, οι απλοί καθημερινοί άνθρωποι ,τελούν τα κοινωνικά και θρησκευτικά τους καθήκοντα με επιμέλεια .Άλλοι επιλέγουν την περισυλλογή ή γιόγκα , αφού μαθητεύσουν κοντά σε κάποιο δάσκαλο (γκουρού).Τέλος, άλλοι εγκαταλείπουν την κοινωνική ζωή και αφιερώνονται σε κάποιο θεό.

Η λατρεία

Από τον 6^ο αι. μ.Χ. μια νέα μορφή λατρείας των θεοτήτων αρχίζει να επικρατεί αντί της θυσίας : « η τιμή» της θεότητας. Πρόκειται για διάφορες λατρευτικές πράξεις, που απομिमούνται την υποδοχή και τον αποχαιρετισμό ενός φιλοξενούμενου, όπως προσφορά

καθίσματος, προσφορά νερού για την πλύση των χεριών και των ποδιών, πλύση ενός αγάλματος και ένδυση αυτού, επάλειψη με αρώματα, προσφορά λουλουδιών, λιβανιού κ.α.

Διατροφικές Συνήθειες

Η σημασία του φαγητού στις ανατολικές θρησκείες είναι πολύ μεγάλη. Ο Κομφούκιος είχε πει ότι το φαγητό είναι η δύναμη που ενώνει την κοινωνία και κανείς δεν είναι τόσο ικανός, ώστε να

κατανοήσει το πραγματικό νόημα της διατροφής του. Ο ινδουισμός, όπως και ο βουδισμός, συνδέονται σε μεγάλο βαθμό με την παράδοση της φυτοφαγίας, χωρίς ωστόσο να την επιβάλλουν. Η διάδοση μίας διατροφής που δεν περιέχει κρέας σε αυτές τις θρησκείες προκύπτει από δύο βασικές θρησκευτικές αρχές :α) Την αρχή της μετενσάρκωσης, σύμφωνα με την οποία οι ψυχές δεν καταστρέφονται, απλώς αλλάζουν μορφή. Πρόκειται για μία θρησκευτική αρχή που πρεσβεύει τη διατήρηση της ζωής β) Την αχίμσα («μη βία»), που ισχύει για όλα τα έμβια όντα .Με αυτό το πνεύμα πολλοί πιστοί αντιτίθενται στη θανάτωση των ζώων

Οι κυριότεροι κανόνες του ινδουισμού είναι η σύσταση στους πιστούς να αποφεύγουν το κρέας και το αλκοόλ, η απαγόρευση της θανάτωσης της «ιερής αγελάδας» και η απαγόρευση της κατανάλωσης χοιρινού. Όσον αφορά την απαγόρευση της θανάτωσης της αγελάδας (οι αγελάδες κυκλοφορούν ελεύθερες και θεωρητικά ο καθένας μπορεί να τις αρμέξει και να πάρει το γάλα τους). Τα ιερά κείμενα των ινδουιστών, ωστόσο, περιέχουν πληθώρα οδηγιών για το πότε η τροφή επιτρέπεται να καταναλωθεί. Ανάμεσα στους διαιτητικούς κανόνες περιλαμβάνονται: η απαγόρευση της κατανάλωσης αρπακτικών πουλιών και θαλασσινών, επειδή θεωρούνται «ακάθαρτα», καθώς και φυτών που μεγαλώνουν σε σκιερά μέρη, όπως το κρεμμύδι και το σκόρδο.

Ισλαμισμός

Πώς γεννήθηκε η Θρησκεία του Μωαμεθανισμού;

Η εξάπλωση των Αράβων είχε αποτέλεσμα τη μεταστροφή του λαού αυτού στο Ισλάμ (Αφοσίωση και πίστη στο θέλημα του θεού). Μονοθεϊστική θρησκεία με ιδρυτή το Μωάμεθ.

Ο Μωάμεθ ήταν οδηγός καραβανιών. Ταξίδευε στις χώρες της Εγγύς Ανατολής και είχε γνωρίσει τον Χριστιανισμό και τον Ιουδαϊσμό. Επηρεασμένος από τις δυο αυτές θρησκείες, διακήρυξε τις αρχές της νέας θρησκείας του Ισλάμ. Σύμφωνα με το Κοράνιο, μια νύχτα που προσευχόταν στα βουνά εμφανίστηκε σε αυτόν ο άγγελος Γαβριήλ κρατώντας ένα κείμενο και τον διέταξε να το απαγγείλει. Ακολούθησαν κι άλλα οράματα με τελικό αποτέλεσμα να του δημιουργηθεί η συνείδηση της προφητικής αποστολής. Ο Μωάμεθ ξεκίνησε το κήρυγμα

διαδίδοντας ότι ο Αλλάχ δεν είναι απλώς ένας Θεός αλλά ο μοναδικός υπάρχων και ότι η λατρεία οποιουδήποτε άλλου Θεού αποτελούσε βλασφημία. Το πολυθεϊστικό περιβάλλον που επικρατούσε εκείνη την εποχή όμως δεν επέτρεψε την καθιέρωση του κηρύγματός του και αντιμετωπίστηκε με εχθρότητα. Διώχτηκε από την Μέκκα (622 μ.Χ) και κατέφυγε στη Μεδίνα όπου απέκτησε πιστούς οπαδούς. Το έτος του διωγμού/Εγίρα θεωρείτε η αφετηρία του χρονολογικού συστήματος των Αράβων.

Οι αρχές του Μωαμεθανισμού

1. Ο Θεός είναι ένας, ο Αλλάχ. Ο Μωάμεθ είναι ο τελευταίος και ανώτερος προφήτης από όλους, γιατί σε αυτόν δόθηκε η τελική και ολοκληρωμένη αποκάλυψη.
2. Οι άγγελοι είναι δημιουργήματα του Αλλάχ και το έργο τους είναι να εκτελούν τις εντολές του.
3. Η ζωή και οι πράξεις των ανθρώπων προκαθορίζονται από τη βούληση του Αλλάχ. Στην τελική κρίση ο άνθρωπος ανταμείβεται ή καταδικάζεται ως υπεύθυνος για τις πράξεις του. Ο συμβιβασμός αυτός αποτέλεσε ζήτημα για την μουσουλμανική θεολογία, η οποία προσπάθησε να το λύσει με διάφορους τρόπους.
4. Η ανταμοιβή ταυτίζεται στην παραδείσια ζωή με ποικίλες απολαύσεις και η καταδίκη σε φρικτά βασανιστήρια στην κόλαση. Ιδιαίτερα τονίζεται η απόλαυση του παραδείσου ως ανταμοιβή για τον θάνατο στη μάχη κατά των απίστων.
5. Αυτή συνέλαβε στη ανάπτυξη του πολεμικού ζήλο (Jihād: ο ιερός πόλεμος). Το Jihād θεωρείται από πολλούς ένα από τα πέντε καθήκοντα ή νόμους του Ισλάμ .Συνδέεται με την προσπάθεια του πιστού να φτάσει σε πνευματική τελειότητα. Υπάρχει ακόμα και το *φυσικό* και *μικρότερο Jihād* το οποίο αναφέρεται στη στρατιωτική δράση και εξάπλωση του Ισλάμ. Δεν αποτελεί ατομικό καθήκον για κάθε μουσουλμάνο χωριστά, αλλά καθήκον ολόκληρης της κοινωνίας.

Διάφορα Κορανικά χωρία θεμελιώνουν αυτή την πολεμική σε βάρος των απίστων.

Η περί Jihād αντίληψη του Ισλάμ καταδεικνύει πως το θρήσκευμα έχει και πολιτική χροιά..

Οι «πέντε στύλοι» είναι πέντε επιπλέον βασικές αρχές του Ισλάμ

1. Η επανάληψη της φράσης «Δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μόνο ο Αλλάχ και ο Μωάμεθ είναι προφήτης του»
2. Η προσευχή έχει κύρια θέση στη ζωή του πιστού. Ο Μουσουλμάνος πρέπει να προσεύχεται στραμμένος προς τη Μέκκα πέντε φορές τη μέρα. Η Παρασκευή είναι αφιερωμένη στην προσευχή.
3. Η ελεημοσύνη των φτωχών.
4. Η νηστεία κατά την περίοδο που προβλέπεται. Συνιστάται στην αποχή από κάθε είδους τροφή από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου .
5. Η ιερή αποδημία ή προσκύνημα στα ιερά μνημεία της Μέκκας.

Η επιρροή του Ισλάμ στην καθημερινή ζωή

Η νηστεία , πραγματοποιείται από το πρωί μέχρι το βράδυ κατά τη διάρκεια του μήνα του Ραμαζανιού . Κατά τη διάρκεια αυτής οι μουσουλμάνοι θα πρέπει να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους και την εξάρτησή τους από το Θεό ώστε να εξιλεωθούν για τις αμαρτίες τους και να αναπτύξουν αυτοέλεγχο και αυτοσυγκράτηση και να σκεφτούν τους άπορους.

Προτείνεται η προαιρετική φιλανθρωπία που ασκείται ως θρησκευτικό καθήκον .

Σε μια μουσουλμανική οικογένεια, η γέννηση ενός παιδιού ακολουθείται από ορισμένες θρησκευτικές τελετές. Την έβδομη ημέρα πραγματοποιείται μια τελετή, στην οποία ένα ζώο θυσιάζεται και το κρέας του κατανέμεται μεταξύ των φτωχών. Οι γονείς ή τα ηλικιωμένα μέλη της οικογένειας αναλαμβάνουν το καθήκον της διδασκαλίας των παιδιών με ηθικές αξίες, θρησκευτικές γνώσεις και θρησκευτικές πρακτικές. Ο Γάμος είναι μια πολιτική σύμβαση μεταξύ δύο μερών παρουσία δύο μαρτύρων. Η γυναίκα απαγορεύεται να παίρνει δύο ή περισσότερους συζύγους . Όμως, οι μουσουλμάνοι άνδρες επιτρέπεται να έχουν περισσότερες από μία συζύγους ταυτόχρονα, μέχρι συνολικά τέσσερις. Η μαρτυρία μιας γυναίκας θεωρείται στο Ισλάμ ότι αξίζει το ήμισυ αυτού ενός ανθρώπου. Γενικά σε μια μουσουλμανική οικογένεια, η σφαίρα της γυναικείας επιχείρησης είναι το σπίτι και η αντίστοιχη σφαίρα του άνδρα είναι ο εξωτερικός κόσμος. Όσον αφορά την κληρονομιά, το μερίδιο ενός γιου είναι διπλάσιο από το μερίδιο της κόρης.

Το Κοράνι ορίζει ένα ολοκληρωμένο σύνολο ηθικών κατευθύνσεων για τους μουσουλμάνους που πρέπει να ακολουθούνται στην προσωπική, κοινωνική, πολιτική και θρησκευτική τους ζωή

Τόποι λατρείας

Το τζαμί ή τέμενος, είναι ο τόπος λατρείας των Μουσουλμάνων. Όλα τα τζαμιά είναι προσανατολισμένα προς την Μέκκα. Από το τζαμί γίνεται πρόσκληση πέντε φορές τη μέρα, για να υπενθυμίσει στους πιστούς ότι έφτασε η ώρα της προσευχής.

Δεν υπάρχει καθορισμένος τύπος Τζαμιού, γι' αυτό και διαφέρουν μεταξύ τους κατά ρυθμό, μέγεθος κ.λπ. Κοινό πάντως σε όλα τα Τζαμιά είναι η κεντρική τετράγωνη αίθουσα όπου οι πιστοί παρατάσσονται σε σειρές με το μέτωπο προς της Μέκκα. Μέσα στο Τζαμί δεν υπάρχουν αγιογραφίες ούτε αγάλματα (απαγορεύονται στο Ισλάμ) και αντ' αυτών υπάρχουν ρήσεις από το Κοράνι. Το δάπεδο είναι καλυμμένο με τάπητες. Δεν υπάρχουν καθίσματα και ούτε γίνεται χρήση κεριών. Οι πιστοί πριν την είσοδό τους στο τζαμί οφείλουν να βγάλουν τα υποδήματά τους και να πλύνουν τα πόδια, τα χέρια και το πρόσωπό τους, σε ειδικό χώρο έξω από το Τζαμί.

Οι ομάδες των μαθητών/τριών της εργασίας:

Τάσος Κωτσαδάμ
Κωνσταντίνος Κρεμμύδας
Σωτήρης Καρανάσος

Γιάννης Κοσμίδης
Μάρκος Κατοής

Παναγιώτης Κεράστας
Ευαγγελία Καρανάσου
Γωγώ Καλλιαντάση
Κατερίνα Καρόκη
Φιλιώ Κατσαδούρου

Καλαντζή Νίκη
Καραϊσκος Θάνος
Κοντογιάννης Γιώργος
Κορδώνης Άγης

Καλαντζής Αντώνης
Καλογρηάς Νικόλας
Καντάς Ηλίας
Κιούση Τριανταφυλλιά
Κοσμίδη Κωνσταντίνα

πηγές :

- I. <https://www.google.gr/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&ved=2>
- II. <http://1lyk-tyrnav.lar.sch.gr/wp-> <https://www.slideshare.net/gkapetanakis/ss-11990941>
- III. <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%99%CF%83%CE%BB%CE%AC%CE%BC>
- IV. «Χριστιανισμός και θρησκευματα» Β Γενικού Λυκείου 2016
- V. «Μεσαιωνική και νεότερη ιστορία» Β Γυμνασίου 2018
- VI. ΓΙΟΣΤΕΙΝ ΓΚΑΑΡΝΤΕΡ <<Το Βιβλίο Των Θρησκειών>>

